

Arrest

nr. 210 543 van 4 oktober 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HELSEN
Pieter Reypenslei 25
2640 MORTSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 29 juni 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 juli 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat J. HELSEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Oekraïens staatsburger van gemengde Russisch-Oekraïense origine, afkomstig uit de stad Tsjernihiv, regio Tsjernihiv, Oekraïne. U werd geboren op X 1983. U woonde sinds uw geboorte samen met uw moeder in Tsjernihiv.

U huwde op 6 oktober 2001 met een politieagent en u kreeg met hem twee kinderen. U studeerde af als vroedvrouw en werkte vervolgens van maart 2003 tot juni 2014 als verpleegster op de afdeling neurologische ziekten in een ziekenhuis in Tsjernihiv. U verbleef van 2007 tot 2009 in de buurt van St. Petersburg, Rusland samen met uw gezin bij uw schoonvader en keerde nadien terug naar Tsjernihiv.

Vanaf 2013 zette u zich actief in voor de Partij van de Regio's in Oekraïne. U deed dit omdat u de Maidanbeweging niet steunde. Uw activisme voor de Partij van de Regio's bestond uit het verspreiden van reclamefolders van de partij en het deelnemen aan meetings die georganiseerd werden in Tsjernihiv en Kiev. U bleef bij de partij actief tot november 2014. In dezelfde maand als u uw activiteiten voor de partij stopzette, scheidde u van uw man.

Tijdens de nieuwjaarsnacht van 2014-2015 werd er bij u thuis een steen omgewikkeld met een dreigbrief door het raam gegooid. In de brief werd u bedreigd omwille van het werk dat u voor de Partij van de Regio's had gedaan. Later in januari 2015 werd uw dochter aangevallen en geslagen door oudere leerlingen van haar school die haar aanvielen omdat haar ouders separatisten en agenten van Rusland zouden zijn. U ging na dit incident niet naar de politie omdat de school het probleem zelf zou oplossen.

Op 1 februari 2015 werd uw dochter na school opnieuw aangevallen en bestolen door een groep jongeren. U vermoedt dat er een verband is tussen het eerste en tweede incident van uw dochter aangezien de jongeren die haar aanvielen pro-Oekraïens waren. Na dit tweede incident ging u naar de wijkagent om hulp te vragen. Hij reageerde echter vreemd en stelde dat hij dan alle jonge kerels van straat zou moeten oppakken. U kreeg vervolgens geen nieuws meer van de wijkagent over het incident waarbij u dochter aangevallen werd.

In mei 2015 werd u door een man aangevallen toen u terugkwam van de markt en op weg was naar huis. Hij probeerde u langs achter te wurgen. Er passeerde op dat moment echter een fietser waardoor deze man u opnieuw losliet en wegliep. U ging vervolgens naar de politie die uw omschrijving van deze man noteerde. De politie beloofde u dat ze deze omschrijving zouden verspreiden. U werd echter niet verder geholpen door de politie omdat u Russisch sprak met de wijkagent in plaats van Oekraïens.

In diezelfde maand kreeg u een eerste oproepingsbrief via de post in het kader van de mobilisatie. U ondertekende deze oproepingsbrief niet. U ging naar het militaire commissariaat en legde hen uit dat ze u niet mochten oproepen omdat u non-actief was, uw militair boekje van de oude vorm was, het een anti-terroristische oorlog betrof en u een moeder van twee kinderen was. De personen van het militaire commissariaat stelden echter dat ze vrij waren om te kiezen welke personen ze naar de oorlog stuurden. U verliet vervolgens het militaire commissariaat omdat ze geen recht hadden om u vast te houden omdat u de oproepingsbrief niet had afgegeven of ondertekend voor ontvangst.

In september 2015 werd u dichtbij huis aangevallen door twee jongemannen. Ze zeiden tegen u dat alle Russen weg moesten uit Oekraïne en u een Poetunist was. Na dit incident liet u de politie bij u komen. Ze zagen dat u blauwe plekken op uw lichaam had en zeiden tegen u dat in Oekraïne alles kan gebeuren.

In oktober 2015 kreeg u opnieuw een oproepingsbrief van het leger. U ging opnieuw naar het militair commissariaat. Ze wisten echter niet hoe het kwam dat ze deze oproepingsbrief naar u hadden verstuurd.

Begin 2016 werd bij u thuis in de tuin de was gescheurd en in de zomer van 2016 werd de omheining rond uw huis in brand gestoken. U kreeg in augustus 2016 opnieuw een oproepingsbrief maar u ging hiermee niet naar het militair commissariaat. De oproepingsbrieven die u in 2015 en 2016 kreeg, waren tevens vergezeld van een dreigbrief.

In december 2016 was u met uw dochter op weg naar de avonddienst in de kerk toen u werd tegengehouden door een man. Deze man zei tegen u "leve Oekraïne" en omdat u hier niet op de gepaste manier op reageerde, ontstond er een ruzie tussen u en deze man. U begon met hem te vechten. Er kwam een vrouw met haar dochter tussen bij dit gevecht om het te beëindigen. U hield blauwe plekken, schaafwonden en een hersenschudding over aan dit gevecht.

U verliet Oekraïne in januari 2017 met een minibus en kwam op 31 januari 2017 in België aan. U diende uw verzoek om internationale bescherming in België in op 7 februari 2017.

Na uw vertrek in december 2017 werden er opnieuw stenen in uw ouderlijke huis gegooid. U leerde in België een Georgische man kennen met wie u begin 2018 een kind kreeg.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: een duplicaat van uw geboorteakte, uw rijbewijs, een medisch attest van uw dochter en een medisch attest van u zelf, een medisch attest in verband met een hersenschudding die u zou gehad hebben, 3 oproepingsbrieven in het kader van de mobilisatie, 2 dreigbrieven en uw militair boekje.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest dat u bij een terugkeer naar Oekraïne vervolgd zal worden omwille van uw politieke activiteiten voor de Partij van de Regio's en het feit dat u pro-Russisch bent. U en uw familie zouden hierdoor al verschillende aanvallen en bedreigingen doorstaan moeten hebben.

Vooreerst is het weinig aannemelijk dat u of uw gezin omwille van uw politieke activiteiten voor de Partij van de Regio's bedreigd of vervolgd zouden worden. U was immers maar voor een korte periode werkzaam bij deze partij en u had er een vrij beperkte rol. U stelde immers zelf dat u er pas in 2013 begon te werken én hier al in november 2014 mee stopte (CGVS, pg. 8 & 9). Bovendien was u zelf geen politiek kandidaat bij verkiezingen en maakte u geen deel uit van het landelijke of lokale politieke bestuur. Uw rol bleef er beperkt tot het verspreiden van pamfletten en het deelnemen aan grote bijeenkomsten waar u bovendien voor betaald werd (CGVS, pg. 7). Daarnaast is het opvallend dat u weinig politieke kennis bleek te hebben over wat er na uw vertrek met de partij gebeurde. Zo werd er u gevraagd of de partij nog steeds werkzaam is onder dezelfde naam. U antwoordde hierop dat u daar op dit moment niet op kon antwoorden (CGVS, pg. 8). U wist bovendien niet wanneer de laatste lokale verkiezingen plaatsvonden in uw stad (CGVS, pg. 8). Tevens wist u niet of de voormalige voorzitter van de lokale partijafdeling Kuzjelny nog steeds lid is van de Partij van de Regio's (CGVS, pg. 10). U kon bovendien niet zeggen welke nieuwe partijen er gekomen zijn die de rol van de partij van de regio's overgenomen hadden of wiens ideeën voortbouwden op die van de partij van de regio's (CGVS, pg. 10). Daarnaast kon u ook niet zeggen naar welke partijen veel van de leden van de Partij van de Regio's na de val van Yanukovich waren overgestapt (CGVS, pg. 10). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier, blijkt dat de meeste partijleden of kandidaten van de Partij van de Regio's overstapten naar de partijen oppositieblok, herleving en ons land of onze streek. In het licht van bovenstaande vaststellingen, nl. dat u een beperkte rol had bij de Partij van de Regio's, er slechts voor een korte periode werkzaam was, u bovendien slechts een zeer beperkte kennis had over wat er met de partij gebeurde na Yanukovich, kan u niet aannemelijk maken dat u een overtuigd en fervent aanhanger van de Partij van de Regio's was en u omwille van deze activiteiten bedreigd en vervolgd zou worden. Tevens blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, dat er ten aanzien van low profile aanhangers van voormalig president Yanukovich of leden van de Party of Regions actueel van overheidswege geen sprake is van vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie. Onder de bevolking leven er weliswaar negatieve gevoelens ten aanzien van Yanukovich-getrouwen, maar dit heeft zich voor low profile aanhangers slechts sporadisch vertaald in incidenten, die bovendien niet bijzonder ernstig van aard waren. Bijgevolg blijkt duidelijk dat de actuele situatie in Oekraïne géénszins van aard is om te besluiten dat low-profile aanhangers van Yanukovich, waartoe u kan gerekend worden (zie supra), vervolgd worden in de zin van de Conventie van Genève. Daarnaast dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het CGVS een aantal ongerijmdheden bevatten die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder ondermijnen.

Zo legde u inconsistente verklaringen af bij het CGVS en de DVZ over het contacteren van de politie na de eerste aanval op uw dochter. U stelde tijdens het interview bij de DVZ dat uw dochter op 23 januari 2015 werd aangevallen op school door medestudenten omdat ze pro-Russisch was. U verklaarde dat de wijkagent hier niets wilde tegen ondernemen (Verklaring DVZ, vragenlijst CGVS, vraagnr. 5). Tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS stelde u echter dat u na het eerste incident niet naar de politie was gegaan omdat de school had gezegd dat alles opgelost zou worden (CGVS, pg. 14). Dergelijke weinig consistente verklaringen waarbij u enerzijds stelde dat de wijkagent u weigerde te helpen maar u anderzijds beweerde de wijkagent niet gecontacteerd te hebben na het eerste incident met uw dochter, ondermijnen op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Er kan immers redelijkerwijze verwacht dat u eenduidige verklaringen aflegt over het contact dat u na dergelijk ernstig incident van uw dochter met de politie zou gehad hebben.

Verder legde u inconsistente verklaringen af over de verwondingen die uw dochter zou opgelopen hebben bij haar eerste twee incidenten. U verklaarde hierover bij de DVZ dat u na het eerste incident een medisch attest liet opstellen en uw dochter aan het tweede incident een hersenschudding overhield (Verklaring DVZ, vragenlijst CGVS, vraagnr. 5). Tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaarde u echter dat ze aan haar eerste incident een hersenschudding overhield en ze bij haar tweede incident blauwe plekken op haar benen had en ze hiervoor een voorschrift kreeg (CGVS, pg. 14 & 15). Dergelijke weinig consistente verklaringen ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Er kan immers redelijkerwijze van u verwacht dat u over dergelijke belangrijk element, nl. de verwondingen die uw dochter opliep bij deze opeenvolgende aanvallen, samenhangende en coherente verklaringen aflegt.

Daarnaast kan er omwille van onderstaande pertinente vaststellingen geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u in het kader van de mobilisatiecampagnes voor de strijd in Oost-Oekraïne opgeroepen zou geweest zijn.

Vooreerst blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt (COI Focus. OEKRAÏNE. Toestand van het gewapende conflict in het oosten na de akkoorden van Minsk II. Cedoca. 20 mei 2016), dat de aard en de intensiteit van het conflict in het oosten van Oekraïne aanzienlijk geëvolueerd zijn sinds het begin van de vijandelijkheden in de lente van 2014. De vredesakkoorden van Minsk (Minsk II) van 12 februari 2015 voorzagen in een volledig staakt-het-vuren vanaf 15 februari 2016, met een terugtrekking van de zware wapens aan beide kanten en de oprichting van een bufferzone. Volgens verschillende bronnen leidden de akkoorden van Minsk sinds eind 2015, begin 2016 tot een aanzienlijke vermindering van de vijandelijkheden in het oosten van Oekraïne. Hoewel er nog sporadische incidenten, lokaal en op zichzelf staand, plaatsvinden, kunnen we over het algemeen spreken over een aanzienlijke de-escalatie van het conflict. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, had deze veranderende context ook gevolgen voor het beleid van de Oekraïense regering met betrekking tot de (gedeeltelijke) mobilisatie van de reservisten ter versterking van de Oekraïense gewapende troepen (COI Focus. OEKRAÏNE. De mobilisatiecampagnes. 28 april 2017). Sinds het begin van het conflict in 2014 tot half 2015 vonden er zes mobilisatiegolven plaats, waarvan de laatste eindigde in augustus 2015. In maart 2016 begon de demobilisatie van de rekruten van de vierde golf. In verband met een eventuele nieuwe mobilisatiegolf verklaarde de Oekraïense president Poroshenko op 16 april 2016 dat er in 2016 eventueel een nieuwe mobilisatie zou kunnen worden georganiseerd maar dat de mobilisatie zich dan zou beperken tot één golf. Hoewel militaire bronnen op 18 april 2016 meldden dat een nieuwe mobilisatiegolf van ongeveer 5.000 tot 10.000 reservisten "in voorbereiding was", kondigde president Poroshenko op 24 april 2016 aan dat de nieuwe mobilisatiegolf voor onbepaalde duur was "uitgesteld", hoofdzakelijk wegens een aanzienlijke stijging van het aantal personen dat zich als vrijwilliger bij de gewapende troepen aanmeldde. Sinds het begin van het jaar zouden 20.000 personen zich hebben ingeschreven om bij het leger te gaan, omdat ze werden aangetrokken door hogere salarissen. Poroshenko verwees naar de voordelen voor de soldaten die onder contract worden aangeworven. De Oekraïense autoriteiten drukten ook herhaaldelijk de wens uit, het leger te professionaliseren en de mobilisatie alleen als "reserve" in geval van nood te gebruiken. Begin augustus 2016 kondigde de Oekraïense staf aan dat hij "afziet van de volgende mobilisatie".

Uit de voormelde informatie blijkt nog dat de reservisten niet naar het leger worden gezonden in het kader van de mobilisatie, aangezien deze al sinds lang afgelopen is.

Bovendien is het gezien de informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier (COI Focus. OEKRAÏNE. De mobilisatiecampagnes. 28 april 2017), niet-aannemelijk dat u als alleenstaande vrouw met twee kinderen onder de 18 jaar zou opgeroepen worden in het kader van de mobilisatie voor de strijd in Oost-Oekraïne. Uit die informatie blijkt immers dat alleenstaande personen wiens kinderen jongeren zijn dan 18 jaar geen militaire dienstplicht hebben én niet gemobiliseerd worden. Tevens dient te worden opgemerkt dat de twee laatste oproepingsbrieven die u voorlegde volgens uw verklaringen zouden dateren van oktober 2015 en augustus 2016 (CGVS, pg. 19 & 20). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (zie supra.), blijkt echter dat de laatste mobilisatieronde afliep in augustus 2015. Het feit dat de twee laatste oproepingsbrieven die u in het kader van de mobilisatie zou ontvangen hebben, dateren van na de laatste mobilisatieronde, en dus in tegenspraak zijn met de informatie waarover het CGVS beschikt, en waaruit blijkt dat de laatste mobilisatieronde afliep in augustus 2015, doet ernstige twijfels rijzen over de authenticiteit van deze brieven. Hierbij dient te worden opgemerkt dat Oekraïne gekenmerkt wordt door een hoge graad van corruptie -in de ranking van Transparency International staat Oekraïne op een 130ste plaats van 180 landen, en behaalt ze een score van 30 op een schaal waarbij 0 staat voor zeer corrupt en 100 voor niet-corrupt - wat verder afbreuk doet aan de bewijswaarde van deze documenten. Voorts worden uw verklaringen over uw gedragingen of handelingen na het ontvangen van deze oproepingsbrieven, gekenmerkt door verscheidene inconsistenties.

Zo legde u inconsistente verklaringen af over de reactie die u van het militair commissariaat kreeg na het ontvangen van de eerste oproepingsbrief. U stelde immers tijdens het interview bij de DVZ dat u na uw eerste oproepingsbrief naar het militair commissariaat ging maar ze toen niet op de hoogte waren van uw oproeping (verklaring DVZ, vragenlijst CGVS, vraagnr. 5). Tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS vertelde u hierover dat u na uw eerste oproepingsbrief naar het militair commissariaat ging en ze op het militair commissariaat toen verklaarden dat ze vrij waren om te kiezen wie ze konden oproepen en wie ze naar de oorlog stuurden. U vertelde tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS echter op geen enkele wijze dat ze niet op de hoogte waren van uw oproeping na de eerste oproepingsbrief (CGVS, pg. 18). Dergelijke inconsistente verklaringen over de reactie op het militaire commissariaat toen u zich aanmeldde na uw eerste oproepingsbrief, ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Er kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat u over de eerste keer dat u in het kader van de mobilisatie werd opgeroepen voor het leger, coherente verklaringen aflegt.

Ten slotte legde u ook inconsistente verklaringen af over wat u deed na het ontvangen van de laatste oproepingsbrief. U zei hierover bij het interview op de DVZ dat u zich opnieuw meldde bij het militaire commissariaat en er u opnieuw verteld werd dat de brieven niet door hen werden gestuurd (Verklaring DVZ, vragenlijst CGVS, vraagnr. 5). Tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS stelde u echter dat u na het ontvangen van de derde oproepingsbrief nergens naartoe ging (CGVS, pg. 20). Dergelijke flagrant tegenstrijdige verklaringen, waarbij u enerzijds aangaf opnieuw naar het militaire commissariaat geweest te zijn maar u anderzijds verklaarde dat u na het ontvangen van de oproepingsbrief nergens naartoe ging, ondermijnen op ernstige wijze de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag. Er kan immers redelijkerwijze van u verwacht worden dat u over uw handelen na het ontvangen van de laatste oproepingsbrief samenhangende en coherente verklaringen aflegt.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan er dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan het feit dat u zou opgeroepen zijn in het kader van de mobilisatie en u hiervoor verscheidene oproepingsbrieven zou ontvangen hebben.

De door u in het kader van uw asielprocedure neergelegde documenten wijzigen voorgaande vaststellingen niet. Het duplicaat van uw geboorteakte, uw rijbewijs en uw militair boekje bevestigen enkel uw identiteit, beroep en herkomst uit Tsjernihiv, Oekraïne die in deze beslissing niet worden betwist.

Wat betreft de medische attesten van u en uw dochter dient te worden opgemerkt dat dergelijke attesten op geen enkele wijze kunnen verduidelijken op welke wijze u en uw dochter de hierin besproken verwondingen en littekens in het verleden opliepen. Een medisch attest kan echter geen sluitend bewijs zijn voor de omstandigheden waarin u en uw dochter deze verwondingen opliepen. De arts doet vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen; hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waardoor de ingeroepen klachten, verwondingen of littekens ontstonden. Deze attesten vormen dan ook geenszins een bewijs van de omstandigheden waarin u deze verwondingen en littekens zou hebben opgelopen. Wat betreft de dreigbrieven die u voorlegde, dient te worden opgemerkt dat dergelijke documenten op zich niet voldoende zijn om het gebrek aan aannemelijkheid van uw relaas te herstellen. Dergelijke dreigbrieven kunnen door om het even wie zijn opgesteld en hebben aldus geen bewijswaarde. Gelet op dit alles is het niet aannemelijk dat er op heden in Oekraïne in hoofde van uw persoon een gegronde vrees voor vervolging zou bestaan, en kan u de vluchtelingenstatus dan ook niet toegekend worden. Evenmin maakt u aannemelijk een reëel risico op het lijden van ernstige schade te kennen zoals voorzien in artikel 48/4 § 2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft uw verwijzing naar de politieke onrust en instabiliteit in geval van terugkeer, benadrukt het Commissariaat-generaal dat het zich bewust is van de problematische situatie in Oekraïne, doch dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Zulks vindt aansluiting bij het standpunt van de UNHCR waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit kan worden afgeleid dat de UNHCR van oordeel is dat elke asielaanvraag op eigen merites en op individuele basis moet worden beoordeeld, dit met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak.

Hieruit volgt dat een loutere verwijzing naar uw Oekraïens staatsburgerschap niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw vraag om internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of het risico voor het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk, en u blijft hier om bovenstaande redenen in gebreke.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielaanvraag ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), duidelijk blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in Tsjernihiv (provincie Tsjernihiv) waarvan u afkomstig bent op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt. Hoewel er in de

marge van het conflict in de Donbas af en toe gewelddadige incidenten gebeuren, bv. manifestaties die uitlopen op geweld of sporadische en kleinschalige aanslagen waarbij mogelijk een conflict-gerelateerd motief zou kunnen spelen, is er op het grondgebied van Oekraïne buiten de Donbas en de Krim immers géén sprake van militaire confrontaties of gevechtshandelingen, noch van een bezetting door niet-regeringsgebonden groeperingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij gaat in haar verzoekschrift in op de verschillende motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te verklaren dan wel te weerleggen. Zij steunt zich derhalve op de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (*vgl.* RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3.1. Verzoekende partij bemerkt in haar verzoekschrift dat zij een *low profile* aanhanger was en dat zij slechts kort werkzaam was bij de Partij van de Regio's. Gelet op de gespannen situatie en haar moederschap, besloot ze met haar activiteiten voor de partij te stoppen. Zij benadrukt dat uit haar verklaringen op het Commissariaat-generaal blijkt dat zij een goede kennis heeft van de partij tijdens de periode van haar activiteiten voor de partij. Dat zij niet weet naar welke partijen de meeste leden en kandidaten van de Partij van de Regio's zijn overgestapt kan haar voorts niet verweten worden nu dit gebeurde na haar vertrek uit Oekraïne. Verzoekende partij voert nog aan dat zij "*nooit gesteld (heeft) dat ze vervolgd werd door de autoriteiten omwille van haar politiek activisme, doch wel verwacht ze een onmenselijke, minstens een vernederende behandeling (schending art. 3 EVRM) of bestraffing in het land van herkomst*".

2.2.3.2. De Raad duidt erop dat uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt dat zij bij een terugkeer naar Oekraïne vreest dat zij vervolgd zal worden omwille van haar politieke activiteiten voor de Partij van de Regio's en het feit dat zij pro-Russisch is. Zij en haar familie zouden hierdoor al verschillende aanvallen en bedreigingen doorstaan moeten hebben (administratief dossier, stuk 7, notities CGVS, p. 11-22). Door verwerende partij wordt in de bestreden beslissing evenwel vastgesteld dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan de bewering van verzoekende partij dat zij of haar gezin omwille van haar politieke activiteiten voor de Partij van de Regio's bedreigd of vervolgd zouden worden aangezien verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat zij een overtuigd en fervent aanhanger van de Partij van de Regio's was en zij omwille van deze activiteiten bedreigd en vervolgd zou worden. Verwerende partij verwijst vervolgens naar informatie, meer bepaald de "*COI Focus*" betreffende "*Oekraïne – Incidenten gericht tegen low profile aanhangers van Yanukovich of leden van de Party of Regions*" van 13 maart

2017 (administratief dossier, stuk 14, landeninformatie, deel 3) waaruit blijkt dat er ten aanzien van *low profile* aanhangers van voormalig president Yanukovich of leden van de *Party of Regions* actueel van overheidswege geen sprake is van vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie. Uit deze informatie blijkt dat er onder de bevolking weliswaar negatieve gevoelens leven ten aanzien van Yanukovich-getrouwen, maar dit heeft zich voor *low profile* aanhangers slechts sporadisch vertaald in incidenten, die bovendien niet bijzonder ernstig van aard waren. Verwerende partij besluit dan ook dat duidelijk blijkt dat de actuele situatie in Oekraïne géénszins van aard is om te besluiten dat *low profile* aanhangers van Yanukovich, waartoe verzoekende partij kan gerekend worden, vervolgd worden in de zin van de Conventie van Genève. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in bovenstaand betoog slechts bevestigt dat zij een *low profile* aanhanger is, waarmee zij aan voormelde motivering van de bestreden beslissing geen enkele afbreuk doet. Het gegeven dat zij wel op de hoogte bleek te zijn van bepaalde informatie in verband met de Partij van de Regio's uit de periode dat zij activiteiten had voor deze partij, doet geen enkele afbreuk aan de vaststelling dat uit haar verklaringen over haar activiteiten voor de partij en uit de door haar tentoongespreide kennis over de partij, en in het bijzonder over wat er na haar vertrek met de partij gebeurde, duidelijk blijkt dat zij slechts een *low profile* aanhanger is en dat zij niet beschouwd kan worden als een overtuigd en fervent aanhanger van de Partij van de Regio's. Van dergelijk overtuigd en fervent aanhanger kan immers verwacht worden dat hij de situatie in zijn land van herkomst voor deze partij verder zou opvolgen, wat verzoekende partij evenwel heeft nagelaten.

2.2.4. De Raad duidt er voorts op dat in de bestreden beslissing nog verschillende inconsistenties worden vastgesteld in de verklaringen van verzoekende partij die de geloofwaardigheid van haar asielaanvraag verder ondermijnen. Meer bepaald stelt verwerende partij vast dat (i) verzoekende partij inconsistente verklaringen aflegde bij het CGVS en de DVZ over het contacteren van de politie na de eerste aanval op haar dochter en (ii) zij inconsistente verklaringen aflegde over de verwondingen die haar dochter zou opgelopen hebben bij haar eerste twee incidenten.

In haar verzoekschrift slaagt verzoekende partij er niet in deze inconsistenties in een ander daglicht te stellen.

Het betoog van verzoekende partij dat de vastgestelde inconsistenties te wijten zouden zijn aan een verkeerde vertaling door de tolk op het Commissariaat-generaal kan in redelijkheid niet worden gevolgd door de Raad daar de neerslag van desbetreffende verklaringen in de notities van het persoonlijk onderhoud niet voor interpretatie vatbaar is en verzoekende partij op geen enkele wijze aangeeft hoe etymologisch of door meervoudige betekenis van woorden en begrippen in de vertaling deze conversatie op een foutieve wijze kon zijn neergeschreven.

Inzake het betoog van verzoekende partij dat zij steeds heeft verklaard dat zij ook na de eerste aanval op haar dochter naar de politie is gegaan, bemerkt de Raad dat verzoekende partij geenszins kan volstaan met het louter ontkennen van haar expliciete verklaring op het Commissariaat-generaal dat zij na het eerste incident niet naar de politie is gegaan (administratief dossier, stuk 7, notities CGVS, p. 14) om de vastgestelde inconsistentie te weerleggen.

Daar waar verzoekende partij de inconsistente verklaringen over de verwondingen die haar dochter zou opgelopen hebben bij haar eerste twee incidenten tracht te verklaren door de uitleg dat het gehoor onderbroken moest worden omdat zij haar baby diende te voeden, stelt de Raad evenwel vast dat nergens uit de notities van het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal blijkt dat toen verzoekende partij hierover verklaringen aflegde zij afgeleid werd door haar baby en/of het persoonlijk onderhoud onderbroken werd zodat zij haar baby kon voeden (administratief dossier, stuk 7, notities CGVS, p. 13-15). Deze uitleg betreft dan ook een blote bewering die geenszins van aard is de inconsistenties in haar verklaringen te vergoelijken.

2.2.5. Wat betreft nog de bemerking van verzoekende partij dat de aanvallen op haar dochter bevestigd worden door artsen, is de Raad evenwel van oordeel dat verwerende partij in de bestreden beslissing terecht motiveert dat de door verzoekende partij bijgebrachte medische attesten niet volstaan om de door haar voorgehouden problemen aan te tonen. Meer bepaald wordt terecht het volgende gemotiveerd: *“Wat betreft de medische attesten van u en uw dochter dient te worden opgemerkt dat dergelijke attesten op geen enkele wijze kunnen verduidelijken op welke wijze u en uw dochter de hierin besproken verwondingen en littekens in het verleden opliepen. Een medisch attest kan echter geen sluitend bewijs zijn voor de omstandigheden waarin u en uw dochter deze verwondingen opliepen. De arts doet vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen; hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waardoor de ingeroepen klachten, verwondingen of littekens ontstonden. Deze attesten*

vormen dan ook geenszins een bewijs van de omstandigheden waarin u deze verwondingen en littekens zou hebben opgelopen.”

2.2.6.1. In verband met de motivering in de bestreden beslissing dat ook geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat verzoekende partij zou zijn opgeroepen in het kader van de mobilisatie en zij hiervoor verscheidene oproepingsbrieven zou ontvangen hebben, stelt verzoekende partij dat *“(u)iteraard (...) de oproepingsbrieven vreemd (zijn); verzoekster wordt al te oud, het conflict sluimert alleen en verzoekster heeft kinderen, maar dat is nu net wat haar overkomt en de reden dat ze bescherming vraagt”*. Verzoekende partij stelt dat zij willekeurig gepest wordt en onmenselijke behandeling vreest. Wat betreft de vastgestelde inconsistentie in haar verklaringen over de reactie die zij van het militair commissariaat kreeg na het ontvangen van de eerste oproepingsbrief, stelt verzoekende partij dat haar in eerste instantie werd gezegd dat niemand wist wie die brief verstuurd had en dat wanneer zij zich druk maakte iemand zei dat ze brieven stuurden naar wie ze wilden. Aangaande de vastgestelde inconsistentie in haar verklaringen over wat zij deed na het ontvangen van de laatste oproepingsbrief, stelt verzoekende partij dat zij na de derde oproepingsbrief niet meer naar de kazerne ging.

2.2.6.2. De Raad duidt er vooreerst op dat uit het voorgaande is gebleken dat verzoekende partij geenszins aannemelijk heeft gemaakt dat zij gevisieerd zou worden omwille van haar politieke activiteiten voor de Partij van de Regio's en het feit dat zij pro-Russisch is, gezien zij slechts een *low profile* aanhanger is en haar activiteiten voor de partij beperkt en van korte duur waren. Verzoekende partij blijft dan ook in gebreke om te verklaren waarom zij willekeurig gepest zou worden en waarom de Oekraïense overheid haar persoonlijk zou viseren.

De Raad bemerkt bovendien dat verzoekende partij tijdens haar persoonlijk onderhoud zelf aangaf dat zij werd opgeroepen in het kader van een mobilisatie voor de strijd in Oost-Oekraïne (administratief dossier, stuk 7, notities CGVS, p. 18-19). Het is evenwel volstrekt ongeloofwaardig dat verzoekende partij in het kader van een mobilisatie voor de strijd in Oost-Oekraïne zou zijn opgeroepen. Verwerende partij motiveert dienaangaande immers terecht het volgende in de bestreden beslissing: *“Daarnaast kan er omwille van onderstaande pertinente vaststellingen geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u in het kader van de mobilisatiecampagnes voor de strijd in Oost-Oekraïne opgeroepen zou geweest zijn.*

Vooreerst blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt (COI Focus. OEKRAÏNE. Toestand van het gewapende conflict in het oosten na de akkoorden van Minsk II. Cedoca. 20 mei 2016), dat de aard en de intensiteit van het conflict in het oosten van Oekraïne aanzienlijk geëvolueerd zijn sinds het begin van de vijandelijkheden in de lente van 2014. De vredesakkoorden van Minsk (Minsk II) van 12 februari 2015 voorzagen in een volledig staakt-het-vuren vanaf 15 februari 2016, met een terugtrekking van de zware wapens aan beide kanten en de oprichting van een bufferzone. Volgens verschillende bronnen leidden de akkoorden van Minsk sinds eind 2015, begin 2016 tot een aanzienlijke vermindering van de vijandelijkheden in het oosten van Oekraïne. Hoewel er nog sporadische incidenten, lokaal en op zichzelf staand, plaatsvinden, kunnen we over het algemeen spreken over een aanzienlijke de-escalatie van het conflict. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, had deze veranderende context ook gevolgen voor het beleid van de Oekraïense regering met betrekking tot de (gedeeltelijke) mobilisatie van de reservisten ter versterking van de Oekraïense gewapende troepen (COI Focus. OEKRAÏNE. De mobilisatiecampagnes. 28 april 2017). Sinds het begin van het conflict in 2014 tot half 2015 vonden er zes mobilisatiegolven plaats, waarvan de laatste eindigde in augustus 2015. In maart 2016 begon de demobilisatie van de rekruten van de vierde golf. In verband met een eventuele nieuwe mobilisatiegolf verklaarde de Oekraïense president Poroshenko op 16 april 2016 dat er in 2016 eventueel een nieuwe mobilisatie zou kunnen worden georganiseerd maar dat de mobilisatie zich dan zou beperken tot één golf. Hoewel militaire bronnen op 18 april 2016 meldden dat een nieuwe mobilisatiegolf van ongeveer 5.000 tot 10.000 reservisten “in voorbereiding was”, kondigde president Poroshenko op 24 april 2016 aan dat de nieuwe mobilisatiegolf voor onbepaalde duur was “uitgesteld”, hoofdzakelijk wegens een aanzienlijke stijging van het aantal personen dat zich als vrijwilliger bij de gewapende troepen aanmeldde. Sinds het begin van het jaar zouden 20.000 personen zich hebben ingeschreven om bij het leger te gaan, omdat ze werden aangetrokken door hogere salarissen. Poroshenko verwees naar de voordelen voor de soldaten die onder contract worden aangeworven. De Oekraïense autoriteiten drukten ook herhaaldelijk de wens uit, het leger te professionaliseren en de mobilisatie alleen als “reserve” in geval van nood te gebruiken. Begin augustus 2016 kondigde de Oekraïense staf aan dat hij “afziet van de volgende mobilisatie”.

Uit de voormelde informatie blijkt nog dat de reservisten niet naar het leger worden gezonden in het kader van de mobilisatie, aangezien deze al sinds lang afgelopen is.

Bovendien is het gezien de informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier (COI Focus. OEKRAÏNE. De mobilisatiecampagnes. 28 april 2017), niet-aannemelijk dat u als alleenstaande vrouw met twee kinderen onder de 18 jaar zou opgeroepen worden in het kader van de mobilisatie voor de strijd in Oost-Oekraïne. Uit die informatie blijkt immers dat alleenstaande personen wiens kinderen jongeren zijn dan 18 jaar geen militaire dienstplicht hebben én niet gemobiliseerd worden. Tevens dient te worden opgemerkt dat de twee laatste oproepingsbrieven die u voorlegde volgens uw verklaringen zouden dateren van oktober 2015 en augustus 2016 (CGVS, pg. 19 & 20). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (zie supra.), blijkt echter dat de laatste mobilisatieronde afliep in augustus 2015. Het feit dat de twee laatste oproepingsbrieven die u in het kader van de mobilisatie zou ontvangen hebben, dateren van na de laatste mobilisatieronde, en dus in tegenspraak zijn met de informatie waarover het CGVS beschikt, en waaruit blijkt dat de laatste mobilisatieronde afliep in augustus 2015, doet ernstige twijfels rijzen over de authenticiteit van deze brieven. Hierbij dient te worden opgemerkt dat Oekraïne gekenmerkt wordt door een hoge graad van corruptie -in de ranking van Transparency International staat Oekraïne op een 130ste plaats van 180 landen, en behaalt ze een score van 30 op een schaal waarbij 0 staat voor zeer corrupt en 100 voor niet-corrupt - wat verder afbreuk doet aan de bewijswaarde van deze documenten.”.

Dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan het feit dat zij zou zijn opgeroepen voor het conflict in Oost-Oekraïne, wordt bovendien nog bevestigd door haar inconsistente verklaringen over de reactie die zij van het militair commissariaat kreeg na het ontvangen van de eerste oproepingsbrief en over wat zij deed na het ontvangen van de laatste oproepingsbrief.

Daar waar verzoekende partij in verband met de vastgestelde inconsistentie in haar verklaringen over de reactie die zij van het militair commissariaat kreeg na het ontvangen van de eerste oproepingsbrief aanvoert dat haar in eerste instantie werd gezegd dat niemand wist wie die brief verstuurd had en dat wanneer zij zich druk maakte iemand zei dat ze brieven stuurden naar wie ze wilden, stelt de Raad vast dat dit een allesbehalve overtuigende *post-factum* verklaring betreft die duidelijk na reflectie tot stand gekomen is teneinde haar inconsistente verklaringen alsnog verenigbaar te laten schijnen, daar zij nergens tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal aangaf dat ze haar (aanvankelijk) verteld zouden hebben dat ze niet op de hoogte waren van haar oproeping (administratief dossier, stuk 7, notities CGVS, p. 18).

Daar waar verzoekende partij inzake de vastgestelde inconsistentie in haar verklaringen over wat zij deed na het ontvangen van de laatste oproepingsbrief opmerkt dat zij na de derde oproepingsbrief niet meer naar de kazerne ging, duidt de Raad erop dat verzoekende partij bij de Dienst Vreemdelingenzaken uitdrukkelijk het volgende verklaarde: *“In augustus 2016 kreeg ik een derde brief (zie kopie) van het militair commissariaat van Chernigov. Ik meldde me opnieuw maar er werd me opnieuw verteld dat de brieven niet door hen werden gestuurd”* (administratief dossier, stuk 11, vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Deze verklaringen zijn dan ook niet voor interpretatie vatbaar en het louter herhalen van één versie van haar verklaringen volstaat geenszins om de vastgestelde inconsistentie met haar latere verklaring op het Commissariaat-generaal dat zij na het ontvangen van de derde oproepingsbrief in augustus 2016 nergens naartoe ging te weerleggen. Er anders over oordelen zou immers elk opeenvolgend gehoor, dat tot doel heeft een precieze inschatting te kunnen maken van de gegrondheid van de vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zinledig maken.

2.2.7. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het asielrelaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.8. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet-toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing motiveert verwerende partij desbetreffend als volgt:

“Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), duidelijk blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in Tsjernihiv (provincie Tsjernihiv) waarvan u afkomstig bent op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt. Hoewel er in de marge van het conflict in de Donbas af en toe gewelddadige incidenten gebeuren, bv. manifestaties die uitlopen op geweld of sporadische en kleinschalige aanslagen waarbij mogelijk een conflict-gerelateerd motief zou kunnen spelen, is er op het grondgebied van Oekraïne buiten de Donbas en de Krim immers géén sprake van militaire confrontaties of gevechtshandelingen, noch van een bezetting door niet-regeringsgebonden groeperingen.”.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij geen concrete elementen bijbrengt die deze vaststelling weerleggen.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.9. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier oktober tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT